

Mussolini pripravljen popuščati - Nova bitka izbruhnila

Mussolinijevi pogoji za konec vojne v Afriki sicer še vedno drzno visoki, vendar pa znatno milejši kakor prvo. — Zahteva južno abesinsko provinco za Italijo in poleg tega pas med obema italijanskima kolonijama.

Zeneva, Švica. — Afriška akcija bržkone italijanskemu diktatorju Mussoliniju ne gre tako gladko in neovirano, kakor si jo je zamislil, in kot govore zadnja poročila, bi rad čimprej celo zadevo končal s čim največjo pridobitvijo seveda. Njegove zahteve glede tega pa niso več tako mogočne in jih ne izraža več tako brezobzirno kakor pred par tedni; so sicer še vedno take, da najbrž ne bodo sprejemljive, vendar pa so znatno milejše od prvotnih in sčasoma se utegne celo Mussolini zadovoljiti s tem, kar bo pač dobil.

Francoski min. predsednik Laval, ki je znan, da mu nič posebno ne ugaja Ligin nastop proti Italiji, a se mu ne more izogniti, ker bi si s tem nakopal sovraštvo Anglije, še vedno skuša, da bi na kak lep način izmazal Mussolinija iz sedanjega položaja in s tem pa tudi samega sebe; znano je namreč tudi, da bi Mussolini brez dvoma nikoli ne započel svoje akcije, ako bi si ne bil prej zagotovil od Lavalove francoskega prijateljstva, ali pa vsaj nevtralnosti. Tako je prišel zdaj Laval ponovno posredovati med Ligo, predvsem pa med Anglijo in Mussolinijem.

V ponedeljek je obiskal Laval italijanskega poslanika v Parizu, V. Cerruti, in mu predložil Mussolinijev pogoje, pod katerimi je pripravljen, končati afriško vojno. Podrobno niso znane, v glavnih točkah pa načrt zahteva sledeče:

Proglasi naj se premirje in obe armadi ostaneta med pogajanjimi na mestih, kjer sta zdaj. Dalje bi dobila Italija na jugu Abesinije provinco Ogađen in poleg tega na vzhodu Abesinije pas, ki bi vezal obe italijanski koloniji Somalijo in Eritrejo. Provinca Tigre na severu bi se izpremenila v nevtravno državo, z Italijo naklonjenim vladarjem na čelu. Končno bi se še v ostali Etiopiji dala Italiji odločevalna beseda glede gospodarstva.

Načrt najbrž ne bo sprejet niti od Anglije, niti od Abesinije. Pred vsem se bo zahtevalo, da mora Italija umakniti svoje čete nazaj preko meje, predno se prične pogajanja.

V SLEPIČU SPRAVIL ZLATO

Washington, D. C. — Ch. G. Senseney, uslužbenec v federalnem davčnem departmentu, je bil pretekli ponedeljek operiran na slepiču, pri čemer so zdravniki prišli na nenavadno najdbo. V slepiču so namreč našli na zlato zobno krono, katero je pacient pogoltnil pred tremi leti. Z ozirom na zvišano vrednost zlata, je krona zdaj več vredna kakor je bila tedaj. Nagajivci vprašujejo, ali ne bo vlada prišla Senseneya, češ, da je skrival zlato, kar je protizakonito.

ZA REORGANIZACIJO UNIJE

Dva nasprotna predloga na konvenciji delavske federacije.

Atlantic City, N. J. — Na konvenciji Delavske federacije ste bili pretekli ponedeljek stavljeni dve nasprotni resoluciji, o katerih se je določilo, da se bo o njih razpravljalo te sredo. Resoluciji sta važni, kajti odločiti se ima nadaljnji ustroj federacije. Ena skupina zahteva, da ostane sistem tak kot je zdaj, namreč da ostane unija ločene po vrstah rokodelstva, dočim hoče druga skupina doseči, da se organizira delavstvo ene in iste industrije v eno unijo, ne glede na to, kake vrste rokodelce je.

MUSSOLINI PRIČAKUJE EVROPSKO VOJNO

Rim, Italija. — Pretekli ponedeljek je obiskal Mussolini bivši ameriški senator iz Kansasa, Henry Allen, kateri pripoveduje, da je dobil iz pogovora vtis, da Mussolini pričakuje splošno evropsko vojno, češ, da Angleži očitno nameravajo nastopiti z orožjem proti Italiji. Kljub napeti mednarodni situaciji pa je Mussolini, kakor trdi omenjeni senator, presenetljivo miren in poln najboljših upov.

SAMA PRIZNALA SLEPARIJO

Pittsburgh, Pa. — 21 let stara Helen Baskenech je prišla pretekli ponedeljek v urad okrožnega pravnika in skoraj jokaje priznala, da se želi predati oblastem zaradi sleparij, katere je izvrševala skozi zadnjih dve leti. Tekom tega časa je v nekem podjetju, kjer je bila zaposlena kot knjigovod-

NOV JUGOSLOVANSKI POSLANIK ZA AMERIKO

Zeneva, Švica. — Začetkom tedna je odpotoval od tukaj Konstantin Fotić, ki je doslej zastopal mesto jugoslovanskega delegata pri Ligi narodov. Odpravil se je v Zed. države, kamor je poslan kot novi jugoslovanski poslanik v Washingtonu. Odplul je s parnikom Normandie v sredo.

KRIŽEM SVETA

Cherbourg, Francija. — Prvikrat je bil spušen na morje pretekli ponedeljek novi podmornik francoske mornarice, "Beveziers." Izdelan je za dolge vožnje in se bo uporabljal za varstvo kolonij. To je 13. podmornik, kar jih je Francija zgradila izza vojne.

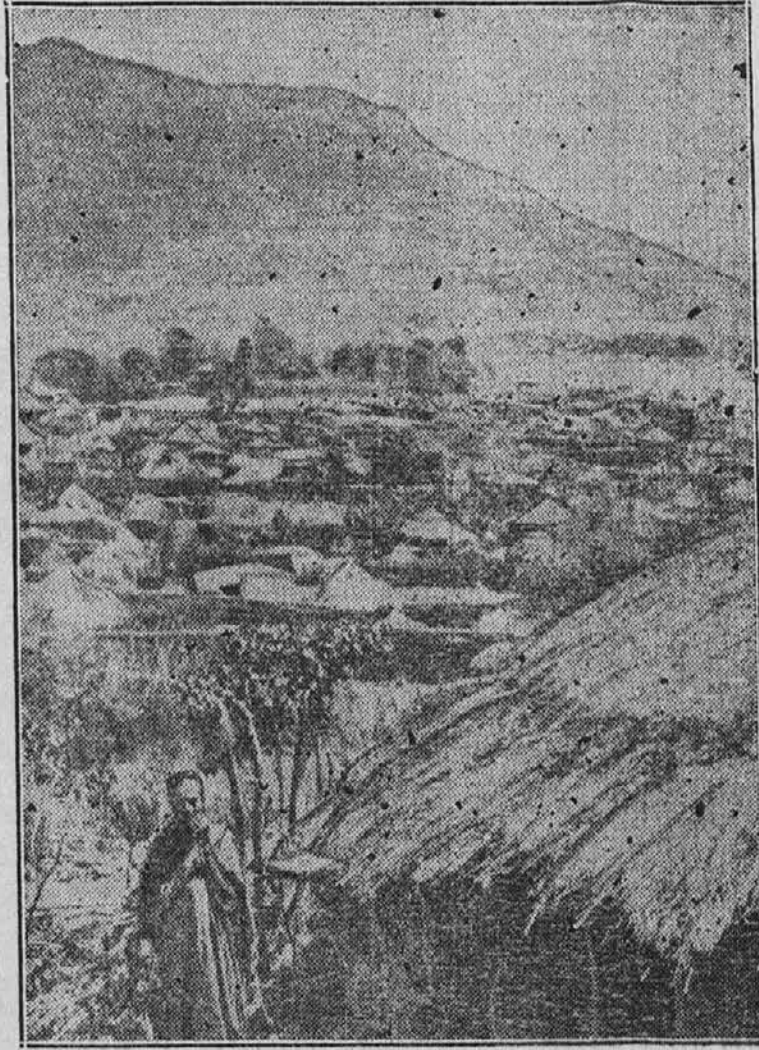
Southampton, Anglija. — Od tukaj sta bila zadnje dni poslana dva transporta vojaštva za Sredozemsko morje, in sicer eden za Gibraltar, drugi pa za Egipt. Drugi transport je prispel z Bermude in je tukaj ostal samo šest ur.

Buenos Aires, Argentina. — Italijanski časopisi, ki izhajajo v tukajšnjem mestu, pozivajo italijansko prebivalstvo na bojkot proti angleškemu blagu in proti izdelkom tukajšnjih angleških trgov. Poročajo, da nameravajo v kratkem objaviti imena teh trgov.

Berlin, Nemčija. — Minister za cerkvene zadeve, Hans Kerrl, je v ponedeljek sestavil poseben odbor, ki ima namen, da doseže sporazum med državno cerkvijo in raznimi protestantskimi sektami.

kinja in blagajničarka, povelila okrog \$20,000, katere je, kakor pravi, porabila za svoje lastne namene.

ITALIJANI MAŠČEVALI SRAMOTO

Pogled na mesto Aduo v Abesiniji, ki so ga Italijani nedavno zavzeli. S to zmago so maščevali sramotni poraz, ki so ga doživeli v letu 1896, ko so Abesinci pri tem mestu njih armado skoraj popolnoma uničili.

STOTISOČI V BITKI

Abesinija ima na južni fronti proti Italijanom postavljenih 100,000 mož. — Cesar proglasil sveto vojno.

Addis Ababa, Abesinija. — Kakor prihajajo poročila iz južne Abesinije, je izbruhnila v tork tamkaj bitka, ki bo po svoji grozoti prekašala vse dosedanje. S to ofenzivo imajo Italijani namen, da s silo prodre do železniške proge, ki veže Addis Ababo in francosko kolonijo Somalijo, s čimer bi prestolico odrezali od sveta. Abesinci vedo, kako velikega pomena bo izid te bitke in so zato postavili na to fronto proti Italiji ogromno silo, ki šteje nad 100,000 mož. Kakor na severu, so tudi tukaj pričeli Italijani ofenzivo z aeroplanskimi bombnimi napadi na mesta in trdi se, da so pri tem pobili do 18,000 domačinov, po večini žensk in otrok.

Odločitev Lige narodov, da se prekliče prepoved uvoza orožja v Abesinijo, že kaže zadovoljiv učinek za Abesince. V tork se je namreč pričelo prevažati orožje preko meje iz sosednje angleške kolonije Somalije v velikanskih množinah. Takoj prvi dan je prispelo okrog 30,000 pušk, pričakujejo pa se še nadaljnje pošiljke.

Neko poročilo govori, da so na severni fronti vdre abesinske čete v italijansko Eritrejo in s tem odrezale povratek italijanskim četam, ki štejejo več tisoč mož, kateri so prodrli v Abesinijo pri gori Mussa Ali.

Dan preje, v ponedeljek, je cesar Selassie izdal proglas za sveto vojno proti Italiji. Stori je to s solzami v očeh, ko mu je mesto Aksum, ki je Abesincem sveto mesto, padlo v roke Italijanom. Cesar je naprosil škofa, naj navduši Abesince za to sveto vojno, da se bo mobilizirala taka armada, kot je Abesinija še ni videla, da se z njo vzame sveto mesto Italijanom nazaj.

DEMONSTRACIJE PROTI ITALIJANOM

London, Anglija. — Okrog 300 uslužbencev v tukajšnjih hotelih je pretekli ponedeljek prizorilo demonstracije proti temu, ker se v nekaterih hotelih držijo v službi italijanski uslužbenci. Na plakatih, ki so jih nosili demonstranti, se je zahtevalo, da se morajo Italijani takoj odpustiti iz službe.

17 GALONOV PIJAČ V LETU NA OSEBO

Springfield, Ill. — Državni finančni direktor je objavil, da se je tekom zadnjega fiskalnega leta popilo v državi Ill. 134 milijonov galonov pive in drugih pijač. Na ta način pride na vsako osebo okrog 17 galonov te dobrote na leto povprečno. Kolik je vaš delež?

ŠIRITE AMER. SLOVENCA!

Iz Jugoslavije.

Zalostna fantovska tragedija v Trbojah pri Smledniku na Gorenjskem. — Kočevje zopet dobi tekstilno tovarno, delavstvo pa kruh, ki ga je ob požaru izgubilo. — Smrtna kosa. — Nezgode, novice.

Fantovske zadeve

Medvode, 27. sept. — Zalosten dogodek se je 24. t. m. ob 11 ponoči zgodil v Trbojah. Ko se je v tem času vozil s kolesom domov v Vogle 21 letni Cilarjev fant, Ivan Bizjak, ki je šival pri svojem bratu v Trbojah, sta ga napadla dva fanta, katera sta oprezovala pod oknom nekega dekleta. Eden izmed obeh mu je prerezal žilo na vratu, na kar sta ga umirajočega vrgla za plot, kjer je umrl. Radi šundra je prihitel blizu še drugi fant, a tudi tega sta neznanca oklala, nato pa izginila. Bizjakov brat je prihitel po svojega mrtvega brata in ga prepeljal domov, odkoder pa so ga presneli v mrtvašnico v Senčur.

Včeraj so orožniki aretirali oba fanta; pišeta se Filip Bohinc in Jože Jeraj. Odpeljali so ju v sreske zapore v Kranj, odkoder bosta po končani preiskavi odposlana v zapore ljubljanskega okrožnega sodišča. Oba se izgovarjata, da ju je Bizjak prvi napadel in da sta se samo branila.

Kočevska tovarna vstaja

Kočevje, 26. sept. — Ko je v Kočevju zgorela tako zvana "stara tekstilarna," kar je bilo že v tem listu poročano, je izgubilo 250 delavcev delo in kruh, katerega so si služili v tovarni. Bati se je bilo tedaj, da podjetje ne bo stare tekstilne več obnovilo in delavstvo je silno potrto hodilo okoli, zlasti še, ker so razne govorice potrjevale to slutnjo. — Pa je končno vendar prišlo do obnove in iz nekdanje stare tekstilarne vstaja sedaj nova moderna tekstilna tovarna, katera bo kakor se pričakuje do konca oktobra že pod streho in z novim letom bo pričela z obratovanjem. Podjetje ki postavlja novo tovarno je uvidelo potrebo delavstva in nastavilo k tem delom skoro izključno same delavce, ki so bilo poprej zaposleni v tekstilarni. — Tako bo Kočevje zopet dobilo tekstilno tovarno, delavstvo pa kruh, ki bi ga sicer bridko pogrešalo.

Trška gora je oživila

Novo mesto, 26. sept. — Veselo življenje se je začelo na Trški gori. Sladko grozdje dozoreva in vinogradniki s ponosom hodijo po vinogradih ter ogledujejo težke grozde. Lepo skoro poletno vreme pravi to življenje še veselejše. — Samo ko bi ne bilo skrbi, kako se bo sladka kapljica prodala in če bo prinesla plačilo za trud.

Dva jubileja

Mariborski tiskarnar in trgovec Hinko Sax je pred kratkim praznoval 25 letnico poroke in ob enem 25 letnico svoje samostojne tiskarne.

Smrtna kosa

V Mariboru je umrl Ljudomil Nabergoj, upokojeni carinski revizor, ki se je po prevratu preselil iz Trsta, kjer se je živahno udeleževal v narodnem življenju tržaških Slovencev. Umrl je v starosti 68 let. — V Domžalah so pokopali Ivanko Kančevo, soprogo industrijalca Alojzija Kanca ml. v Mengšu.

Novi kanoniki

Ljubljana je dobila pred kratkim tri nova cerkvena povišanja. Za kanonike so bili namreč imenovani trije gg. duhovniki in sicer dr. Alojzij Zupan, profesor-veroučitelj na I. dr. gimnaziji v Ljubljani in sicer za kanonika Lambergovega kanonikata. S papeško bulo sta pa bila imenovana kanonikom dr. Gregorij Žerjav, profesor-veroučitelj na dr. učiteljski šoli v Ljubljani in Jos. Šimenc, uršulinski spirital v Škofji Loki.

Obsojen

Za ponarejanje denarja so sedaj zopet uvedene strožje kazni. Tako je mali kazenski senat v Ljubljani pred kratkim obsodil 26 letnega Francea Nakrsta iz Hrastnika pri Moravčah in 23 letnega posestnikovega sina Cirila Trdinca od ravnotam, enega na dve leti in pol in enega na eno leto in pol robije in oba tudi denarno kazen, ker sta ponarejala denar in ga razpečevala.

V Slatini je utonil

Dolina Ščavnice v Slov. goricah je polna slatinskih studencev, v katerih so izvirni kisli vode in to vodo ljudstvo uporablja za domače potrebe. Pri zajemanju te vode iz studencev se pa večkrat primerijo nesreče. Tako se je nedavno v okolici Ivanjcev primeril tragičen slučaj Jožefu Kovačiču. Breznikovemu hlapcu, ki se je podal s posestniškim sinom Antonom Perko k slatinskemu vrelcu na travnik "Ujtrce," kak poldrug kilometer od Ivanjcev. Vodnjak je globok kak tri metre. Pri zajemanju je padla Kovačiču vedrica v vodnjak in jo je hotel doseči. Izgubil je ravnotežje in padel v vodnjak, kjer so ga omamili ogljikovi plini, da je utonil.

Iz Avstrije se vračajo

V zadnjem času se vedno pogostejše vračajo iz Avstrije jugoslovanski državljani, ki so v raznih zaposlitvah še od prevrata živeli v Avstriji, pa niso optirali za Avstrijo. Mnogo med temi je že poročenih in s skrbjo gledajo v bodočnost, ker četudi so jugoslovanski državljani, bodo le težko dobili zaposlitev.

Oglašajte v dnevniku "Amerikanski Slovenec"!

AMERIKANSKI SLOVENE

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljkov in dnevo po praznikih.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

Naročnina:
Za celo leto\$5.00
Za pol leta2.50
Za četrt leta1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:
Za celo leto\$6.00
Za pol leta3.00
Za četrt leta1.75
Posamezna številka3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsak dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številko v tednu je čas do četrta dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

P. Aleksander, O.F.M.:

O prepovedanih organizacijah

Kakor čistost, tako je vera čednost, ki jo nosiš v trohljivi posodi, samo čez kamen se boš spodteklil in morda bo posoda šla. Zatorej se dober katoličan nikdar ne bo bahal: nobeden mi vere vzeti ne more, ne knjiga, ne brezverski tovariš, ne brezverski časopis, ne brezversko društvo, temveč bo raje molil: Vsemogočni, tvoj dar je moja vera, po svoji previdnosti si me hotel katoličana in Kristusovega nasledovca, da, da ohranim zaklad tvoje milosti. — Po nečistih ustih in govorjenju, po ljubezni do nemarne tovarišije sodimo na nečisto srce in nečisto voljo tega ali onega; tako je tudi pri veri: kdor ljubi brezversko govorjenje in brezversko tovarišijo je na poti do verskega odpada, že prva beseda in prvi korak bota morda usodepolna. Ali ni torej dolžnost naša, da se vseh teh nesrečnih priložnosti varujemo in izogibljemo? Če se moram izogibati priložnosti v nečisti greh, tako in še bolj se moram izogibati priložnosti v greh verske brezbržnosti in verskega odpada. —

Nobenega vprašanja torej: zakaj neki cerkev prepoveduje vstop v organizacije, ki so brezverske? Kakor organizacija prostozidarjev, socialistična jednota in komunistične edinice. Tvoja vera je v nevarnosti in samo ta tvoj zaklad hoče ščititi. Prostozidarji so ali popolni ateisti, ali pa verujejo samo v neko vrhovno očetovstvo božje, ki se za človeške stvari in človeško nehanje po stvarjenju toliko briga kot kukavica za svoje mladiče. Socialisti so pa materijalisti, ki hočejo samo zemskih dobrot, nebesa in duhovnost pa prepuščajo vrabcem in angeljem.

Tisti dan, ko vstopiš v tako zvezo, si zagrešil veliki greh proti veri. Veš, kaj pravila teh organizacij govore, vseeno postavljaš svojo vero na kocko, s tem postavljaš samega Boga na kocko in svoj življenjski namen. Res je, da so, recimo v socialistični organizaciji tudi taki, ki niso po lastni krivdi člani in jim radi podpornih doklad ni treba izstopiti, da polovica teh "naprednih", s katerimi se tako ponašajo, še vedno pridno hodi k nedeljski maši in izpolnjujejo verske dolžnosti, toda ti niso po svoji volji pristopili. Po zvižaji so jih ujeli v svojo sredo. Tudi trgovci, ki pristopi v tako zvezo, radi trgovine, ker je večina njegovih odjemavcev pri taki zvezi, bi ravno smrtno ne grešil, toda vprašanje je, ali ne daje pohujšanja s tem, vprašanje je, ali njegovi dolarji za oglase niso direktna podpora brezverstva, in bogusovražnega dela ter agitacije? Kar je najbolj pogubonosno v socialistični organizaciji — o drugih nam ne kaže govoriti, ker niso rojakom tako znane — kar je najbolj nevarno tvoji veri, je ravno silno strupeni brezverski list, ki kot glasilo prihaja članom na dom in dan za dnem tako grdo pljuje na vse, kar je katoličanu svetega. Potem

brezverska družba in tovarišija, člani se sestajajo na sejah in svojih prireditvah, da je skoraj ni seje in prireditve, na kateri bi Bog brce ne dobil, je znano. Od vsake seje in prireditve bom odnesel nekaj blata s seboj, dokler po letih ne bom popolnoma zagazil v brezbržnost ali pa celo verski odpad. Še celo njihove zabave niso brez kočljivih točk in brezverskega programa in bi bila dolžnost vsakega katoličana, da se preje informira, kaj bo na programu, predno gre prodajat svojo radovednost v take dvorane, dolžnost društev, ki gredo pet na skupne prireditve zborov v take dvorane, da zahtevajo, da se nikdar nikoli ne drzne kdo napadati vere in verskih načel. Najbolj smešna figura je katoličan, ki igra clown ali cirkuškega komedijanta na račun svoje omejenosti. Izpostavlja se hodi zasmehu nasprotnikov. Torej smem v socialistično dvorano na zabavo? Smem. Kakor smem v židovski teater. Smem, dokler zagotovo vem, da mi ne bodo smešili vere, kakor smem v gledališče, dokler so predstave čiste in lepe. Toda, dragi moji, redko kedaj se po socialističnih dvoranah dogaja kaj brez brezverske propagande, morda na pevskih koncertih te propagande ni, drugače je pa vedno.

Če smo toliko pametni, varujemo vse svoje reči z nemejeno pazljivostjo, da se nam ne pokvari. Belimo leseno hišico, da se črv razpada ne zaje v stene. Jedi hranimo v ledenici, da se nam ne pokvari, obleko poškrbimo z nafto, da se moli v njej ne zarede, s strahovito natančnostjo čuvamo vse te stvarne stvari in premične zemškega življenja, zakaj ne bi zapirali tudi okna duhovnemu življenju, da je ne bo okužil bacil pokvarjenosti. Zakaj ne bi belili hišo duše z milostjo?

Milost vere nosimo v trohljivi posodi. Dobro si to zapomnimo.

NAŠIM DOPIŠNIKOM

Zadnje dni se je nabralo precej dopisov, katere so nam poslali naši dopisniki. Vsi bi seveda radi prišli čimprej na vrsto, pa ni mogoče. Zato prosimo potrpljenja. Vsi pridete na vrsto, najvažnejši najprej. — Uredništvo.

ZOPET SLIKE IZ DOMOVINE V AMERIKI

Cleveland, O.

Mnogi naši ljudje se še dobro spominjajo slik iz stare domovine, katere smo gledali pred dobrih par leti v raznih naselbinah od New Yorka pa tja do zlate Kalifornije.

Takrat so bile slike iz domovine prvi tak pojav. Bile so zelo nepopolne in pomanjkljive, toda, narod jih je povsod sprejel z veseljem in jih z velikim zanimanjem gledal ter navdušeno pozdravil. — Od tega časa pa do danes, so se slike iz domovine veliko izboljšale in izpopolnile, kakor se izboljša in izpopolnjuje prav vsaka stvar na tem svetu, kar lahko vsak potrdi. Časi so nam pa tudi prinesli novih zanimivejših slik, katere so pa poleg zanimivosti tudi veliko bolj pomenljive. Torej takšnih slik, kakoršnih si poprej niti misliti nismo mogli, niti mogli pričakovati, da bomo kedaj gledali take slike iz domovine.

Tekoče leto, 1935, nas je kar naravnost presenetilo z novimi slikami in sicer presenetilo v tako bogati izbi, da se

vse niti popisati ne da. Brali smo o dogodkih v stari domovini in oni, ki so bili priča tem dogodkom, so se izražali, da se vseh prizorov, ki so jih tam videli, ne more popisati. Vsi ti prizori in dogodki so pa posneti na filme in tako imamo sedaj vse te posnetke v slikah, ki so bile posnete neposredno takrat, ko se je vse to dogajalo. Slike bodo pokazale vse, da še več, kot so videli tisti, ki so bili tam dogodom priče, kajti slikar je stal ob strani teh dogodkov na takem mestu, da je vjel v svoj aparat kolikor mogoče vse in kolikor mogoče natančno, da bo potem narod, za katerega so bile te slike že tedaj namenjene, da jih gleda, da bo ta narod v resnici videl vse, kako se je vse v resnici dogajalo.

Tako imamo zlasti jasno posnet velik evharistični kongres v Ljubljani, kateri se je vršil etos koncem meseca junija. O em kongresu so pripovedovali in pisali vsi oni ki so bili priča teh velikih slavnosti, da ni nogoče popisati krasote in veličastva. Slike bodo potrdile resnico, ker slike bodo pokazale vse tako, kot je v resnici bilo in po tem se boste prepričali, da je res bilo tako, kot so ti pripovedovali. — Evharistični kongres v Ljubljani je ves slikan in teh slik je za en večer dovolj, zlasti če tem slikam pridenemo še deljenje kramenta sv. birme v Žužem-

berku in pa slovesna procesija v Velikih Laščah, bomo imeli prav znameniti slikovni večer, ki nas bo spomnil na najpomembnejše dogodke iz našega življenja v stari domovini, katere smo preživljali v naših mladih letih. Pri tem pa bomo tudi videli, da je domovina še vedno tista katoliška domovina, kakoršno smo pustili, ko smo zapustili tam svoje starše, brate sestre in prijatelje. — Mi smo lahko na vse to že pozabili v vsakdanjih borbah in skrbih in se vsemu temu odtujili, toda srce naše pa še vedno hrepeni po tistih spominih in običajih, ki nam morajo biti še danes sveti in častiljivi.

V slikah bomo videli, da je domovina še verna, da narod v domovini dejansko kaže svoje versko prepričanje; ne samo otroci in ženske, kar nekateri tako radi predbacivajo katoličanom: Slike naj govore, kajti slike nič ne pridenejo, nič ne odvzamejo, kakor to kaj rado napravi časopisje. Slike bodo govorile resnico!

V slikah tega leta iz domovine bomo gledali veseli katoliški živeli in to bo tudi naša utrdilo, da je to, kar smo skušali tukaj gojiti med seboj v duhu katoliškega življa, v popolnem skladu z našimi brati doma.

Imam pa tudi še številne druge procesije in parade iz domovine, ki vse spričujejo, da je narod doma zaveden in navdušen, tako narodno, kakor tudi versko. Da narod deluje roka v roki in drug z drugim, medtem ko tukaj nekateri hočejo, da se delimo v dva tabora.

S slikami nameravam tako sredi novembra pohiteti v srednji zapad. Naselbinam bom še pravočasno naznanil kedaj prihajam, da se lahko pripravijo za te pomembne predstave. Kdor pa želi o tem še kaj več vedeti, se lahko vsak čas obrne na podpisane za pojasnila; in sicer je naslov za pojasnila glede slik Anton Grdina lastnik slik, 1053 E. 62nd Street Cleveland, O.

Ob enem naj tudi omenim, da bom istočasno imel s seboj tudi slike Baragove proslave v Clevelandu, ki bodo ravnotako zadostovale za en večer in za en večer tudi slike velikega evharističnega kongresa v Clevelandu, ki se je vršil zadnji teden septembra. Znano je, da imam tem slikam tudi primeren glasbo in pa pesmi, ki odgovarjajo dogodkom v slikah.

A. G.

PO KONCERTU ADRIJE

Chicago, Ill.

Še nikdar ni bilo na šentšefanskem odru toliko pevcev in pevki, kakor predzadnji nedeljo na koncertu Adrije. Bil je pravi praznik slovenske pesni. Vsi povabljeni zbori so se odzvali v lepem številu, in prepevali kakor slavčki. Dvorana pa je bila na-

39. PISMO O DOMOVINI

Piše: P. Aleksander

Sanje o Primorski, Gorici in Benetkah so padle v vodo. Menil sem, da bom lahko dobil izletniški vizum čez nedeljo, povedali so mi, da bo šlo menda težko. Pa ti tudi tako čudne vesti prinašajo preko meje, da se človeku ne ljubi. Obenem se me loteva nervoznost: Treba bo na rajšo it, punkelječke zavezati...

Pa sem dejal pri sebi: "Ves ta lep kos domovine si boš prihranil za prihodnji obisk. Vsega sedaj ne zmoreš." Vrhnika, Borovnica, Postojna in vsi drugi kraji tja proti Gorici in Trstu — z bogom. Žal mi je, da sem moral prekrižati račune. Toda vesel sem v misli, da ko pridem prihodnjič, ne bodo ti kraji več nobili prismojenih imen "Postumia", "Gorizia", "Trieste". Takrat bodo že spet slovenska in jugoslovanska Postojna, Gorica, pa Trst.

Kakor upajo vsi Primorci, upajo vsi Slovenci in vsi Jugoslovani, da si bo Mussolini v etijopski godli samo nos opeknel in še v Evropi po grbi dobil.

Zakaj ne bi tega upal tudi jaz...?

Mesto na Primorsko in v Benetke, sem jo krenil na Brezje. K Mariji po slovo. V možni se je skrivalo še nekaj dinarjev, kaj boš z njimi, ker jih čez mejo absolutno ne smeš nesti? Tako se boje za svoj denar, da ti še dinarja ne privoščijo, samo denar v tuji valuti lahko nosiš s seboj in še ta mora biti izkazan. Ajmo na avtomobil, pa še enkrat proti Gorenjski.

Kakor Elija smo šli. Št. Vid Vižmarje, Medno, Medvode, Gorenja vas, Škofja Loka. Bliskovito so švigali kraji mimo nas. Samo mimo Škofje Loke smo vzeli bolj pobožen "tempo", iz spoštovanja do vseh naših Škofjeločanov in rojakov iz krajev nad Škofjo Loko, Selc in naprej gori.

Rad bi bil še pogledal, kje so tisti rodovitni kraji, kjer so zrasli brki našemu šentšefanskemu potrkavcu očetu Kosmaču, rad bi bil videl domove vseh

polnjeni s prijatelji slovenske pesmi, od blizu in od daleč, in to od začetka pa prav do konca ne navadno dolgega koncerta. To pot pač ni nobenega dvoma, da ne bi bilo občinstvo v resnici uživalo. En nastop za drugim je izzval gromovito odobravanje.

To pot so nas prvi obiskali cerkveni pevci iz Waukegana. Nastopili so v dveh skupinah, kot moški zbor in kot mešani zbor. Na odru so se pokazali sijajno, ter ostali z nami tudi pri veselici prav do zadnjega. O priliki bomo skušali vrniti, toda povsem vrniti nam še dolgo ne bo mogoče. S pevci in drugimi iz Waukegana je prišel tudi njihov župnik Rev. Matija Butala, ki se mu tudi prav lepo zahvaljujemo za ta obisk.

Nadalje so nas to pot privikrat počastili s svojim nastopom na našem odru pevci in pevke "Slo-

drugih naših dobrih faranov od te strani, toda prepozno je bilo. Bo pa prihodnjič več. Sicer sem pa trdno prepričan, da bom še kedaj misijonaril po teh krajih. Jaz že ne bom svede držal, ko bodo umirali zadnji Slovenci po Ameriki, ta posel bodo menda imeli mlajši duhovniki, ki so se tod okrog izšolali. Je tudi prav, da ta zadnji slovenski cvet, ki je neposredno izšel iz izseljenskega narodnega telesa, zapre oči svojji materi — ameriški Sloveniji. — In dotelej ne bo tako dolgo. Kronike fara in naših naselj nam jasno govore. Pa tudi naši listi, ki iz leta v leto izgube precejšnje število naših zvestih starih.

Kranj, Sv. Jošt, Podnart, Kropana, Otoče, Brezje.

Skoraj vsi ameriški izletniki imajo navado, da se pridejo posloviti od brezijske Kraljice. Tudi mi smo jo prišli pozdravit in prosit varstva za dolgo morskoto. Nam ameriškim Slovincem je brezijska mati tudi Morska zvezda. Treba nam je te Zvezde, tudi če se podaja na Norman-dijo, ki je baje tako silno varna. Morje je le morje, tisoč nevarnosti nosi v sebi in tisočem, če ne milijonu je že bilo — hladni grob...

"Varuj nas, Marija, po dolgi poti. Varuj nas in vse izseljence po Ameriki. Sebi in Bogu nas zveste ohrani, pa moje farane ščiti in brani. Saj veš, kje so doma, Tam, kjer sveti Štefan prvo besedo ima."

Bil je ravno Malega Smarna dan. In mnogo, mnogo romarjev se je gnetlo krog Marijinega oltarja. Pravijo, da jih je več, kakor drugokrat, več, odkar je Marija sama šla po slovenskem svetu na ljubljanski evharistični kongres. S svojo romarsko potjo po Sloveniji je utrdila v slovenskih srehi pobožnost in jo še bolj okrepila.

In še enega sem jo prosil: Da bi samo še enkrat videl ljubo domovino, zdravo in trdno, ne po-teptano in razbito od laških in vojaških nog.

vana" iz So. Chicago. Z njimi smo se seznanili lansko leto, ko smo se skupno pripravljali za nastop na Vseslovanskem koncertu. Njihove pevke so sedaj prvič nastopile vse v belih večernih oblekah, kar je še bolj povečalo utis njihovega ljubekega petja. V kolikor nam je znano, je "Slovan" sedaj najstarejši slovenski zbor v Ameriki; prihodnji mesec bodo slavili svojo tridesetletnico, in takrat, če bo vse po sreči, se bomo videli v So. Chicagu.

Cerkveni zbor "Zarja" iz So. Chicago je nastopil pri nas že prej, toda je že tako dolgo tega, da so nam bili sedaj tudi Zarjani takorekoč popolnoma novi. Niso tako številni kakor Waukegan ali pa Slovan, toda zapeli so prav mično. Težko se jim je bilo odtrgati od doma, kjer se je

(Dalje na 3. str.)

ZLATO MESTO IN TARZAN

(30)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

"Mar ne spoznaš, nesramen in neveden stuzen, divjak, da govoriš s kraljico Nemone?" kriči ves razjarjen Tomos na Tarzana. — Tarzen pa na njegovo besediljenje ni odgovoril, niti se mu ni zdelo da bi ga pogledal. Njegove oči so bile obrnjene na kraljico. Tudi ona ga je gledala, a ni mogel spoznati ali jezno, ali pomilovalno.

Tarzan je dobro vedel, da je le par žensk, razum velike boginje Gorečega boga, La, ki so občudovale in s prijaznostjo gledale na njegovo močno postavo ter neustrašni nastop. Tomos se je obrnil k nižjemu častniku ki je stražil oba jetnika in mu zapovedal: "Pelji jetnike nazaj v ječo, dokler se ne določi njuna usoda."

"Čakaj!" zapove Nemone. "Jaz sama želim izvesti kaj več od tega moža," reče kazoč na Tarzana. — "Ti si torej prišel sem da me umoriš?" Njen glas je bil čist, skoro ljubeč. Izgledalo pa je, da se hinavsko igra s svojo žrtvijo, ko nadaljuje: "Priznati moram, da so izbrali za to res neustrašnega moža."

"Izgledaš precej odločen v svoji trdovratnosti in videti je, da bi se ne ustrašil takega junaštva," je nadaljevala Nemone. — "Ubili žensko, ni pri meni junaštvo," reče Tarzan. "Jaz ne ubijam žensk. Nisem prišel sem zato da bi te ubil." — Čemu si pa potem prišel sem v Ontar?" vpraša Nemone hinavsko prijazno.

DENARNE POŠILJATVE

odpravljamo redno po dnevnem kursu v Jugoslavijo, Italijo, Nemško Avstrijo in vse druge dele sveta. Denar dobijo prejemniki točno in zanesljivo direktno na dom brez vsakega odbitka. Cene so podvržene spremembam kurza. Včeraj so bile naše cene:

Dinarji:	Za izplačila v dolarjih:
Za \$ 2.75 100 Din	Za \$ 5.00 pošljite \$ 5.75
Za \$ 5.15 200 Din	Za \$ 10.00 pošljite \$ 10.85
Za \$ 7.30 300 Din	Za \$ 15.00 pošljite \$ 16.00
Za \$ 9.70 400 Din	Za \$ 25.00 pošljite \$ 26.10
Za \$ 11.75 500 Din	Za \$ 40.00 pošljite \$ 41.25
Za \$ 23.50 1000 Din	Za \$ 50.00 pošljite \$ 51.50

Liro:
Za \$ 9.35 100 lir; za \$ 44.50 500 lir in za \$ 88.20 1000 lir

Vaš pismo in pošiljate naslovite na:

John Jerich

(V pisarni Amerikanskega Slovence)

1849 W. CERMAK RD.,

CHICAGO, ILL.

OLAJŠANA NATURALIZACIJA ZA BIVŠE VOJAKE

Po novem zakonu, sprejetem od Kongresa dne 24. junija 1935, se zopet dovoljujejo posebne olajšave za naturalizacijo onih inozemcev, ki so služili tekom svetovne vojne v ameriški vojski ali mornarici.

Tekom prihodnjih dveh let vsak inozemec, ki je služil v ameriški vojski ali mornarici v dobi od 5. aprila 1917 (ko je Amerika vstopila v vojno) do 11. novembra 1918 (ko je bilo podpisano premirje), uživa sledeče olajšave v naturalizacijskem postopanju:

1. Ne potrebuje "prvega papirja", marveč more takoj zaprositi za državljanstvo (drugi papir).

2. Mesto da bi kot drugi moral dokazati petletno zakonito bivanje v Združenih državah, bivanje v Združenih državah v šestmesečno bivanje v isti County, kjer se vloži prošnja, je za bivega vojaka le potrebno, da dokazuje le dveletno nepretrgano bivanje v ozemlju Združenih držav, od vložitve prošnje nazaj računaje.

3. On mora biti pripuščen v Združene države zakonito za stalno bivanje, ali ne zahteva se spričevala o prihodu (certificate of arrival), razun ako je prišel nazaj v Združene države po dnevu 3. marca 1924.

4. On sme vložiti prošnjo v kateremkoli naturalizacijskem sodišču, pa mu ni treba dokazati, da je njegovo legalno bivaliti, če v delokrogu tega sodišča.

5. Ako vloži prošnjo v federalnem sodišču, mu ni treba plačati nikakih naturalizacijskih pristojbin. Ako vloži prošnjo v državnem sodišču in zakoniti dohodne države predpisujejo gotovo pristojbino za državljanski papir, potem mora plačati le oni del naturalizacijske pristojbine, ki gre državi; delež, ki gre federalni vladi, se mu povrne.

Vsak inozemec-veteran, ki zaprosi za državljanstvo po tem zakonu, mora doprinesiti dokaz o vojaškem službovanju in častnem odpustu. Mora tudi potrditi dveh primernih prič dokazati dveletno nepretrgano bivanje v

Združenih državah in dobro moralno obnašanje tekom petih let pred vložitvijo prošnje.

INOZEMCI, KI SO SLUŽILI V ZAVEZNIŠKI VOJSKI

Novi zakon dovoljuje enake olajšave inozemcem, ki so odšli iz Združenih držav, predno je ta dežela vstopila v svetovno vojno, t. j. vsak čas med mesecem vagustom 1914 do 5. aprila 1917 — v svrhu da služijo v vojski ali mornarici kakke zavezniške države. Isto velja tudi za inozemce, ki jim je bilo radi kakkega vzroka zabranjen vstop v ameriško vojsko ali mornarico po 5. aprila 1917 in so potem odšli v inozemstvo borit se v zavezniški vojski.

Ta določba zakona bo najbolj v korist Poljakom, ki so odšli iz Združenih držav da se borijo v poljski legiji na Francoskem. Tudi mnogi jugoslovanski dobrovoljci bodo deležni te olajšave. Isto velja za mnoge druge narode.

Države, ki so bile zaveznice Združenih držav v svetovni vojski, so bile: Belgija, Brazil, Kijajsko, Costarica, Cuba, Francija, Angleška, Grška, Guatemala, Haiti, Honduras, Italija, Japonska, Sibirija, Črnagora, Nicaragua, Panama, Portugalsko, Rusija, San Marino, Srbija in Siam. Inozemci, ki so služili v vojski ene izmed teh držav in so bili častno odpušteni in ki so bili zakoniti prebivalci Združenih držav, ko je vojna izbruhnila, smejo zaprositi za naturalizacijo ob istih olajšavah, kot oni inozemci, ki so služili v ameriški vojski ali mornarici tekom dobe, ko so bile Združene države v svetovni vojni, in to celo v slučaju onih plemen, ki so drugače izključena iz ameriškega državljanstva. Ta zakon bo v korist omejenemu številu Japoncev in Kitajcev, ki so vstopili v ameriško vojsko tekom svetovne vojne.

F.L.I.S.

ZAPOSLENJE NA WORK RELIEF GRADNJAH

Federal Emergency Relief Administration priobčila je pravila, po katerih se izrečno poveljuje zapostavljanje nedržavljanov pri relief work projektih.

Ogromni program javnih gradenj in podjetij, za katerega je bil dovoljen strošek od \$4.888.000,00, se udeležuje. Kaka so osnovna pravila glede zaposlenja na raznih gradnjah in drugih projektih, ki jih federalna vlada financira?

Federal Emergency Relief Administration objavila je končno navodila državnim upravičencem, ki neposredno upravljajo izvajanje relief work projektov.

Sledeča so nekatera pravila, ki so v veljavi:

KDO IMA PRAVICE DO DELA. Prednost za zaposlenje imajo osebe, ki prejemajo federalno podporo (relief) — vsaj 90% vseh oseb, razun ako ni mogoče najti sposobnih delavcev, treba prevzeti iz seznamov ljudi, ki so na reliefu. Samo ena oseba v vsaki družini more biti zaposlena.

Ustanovljena sta dva razreda delavcev, ki morejo biti zaposleni: 1) oni, ki so zapisani v uradni od U. S. Employment Service, kjer so se prijavi za delo, 2) osebe, ki so prejemale javno podporo v maju 1. 1935.

Določeno je tudi, da oni taki delavci, ki so dobili začasno delo v privatni industriji, ne izgubijo pravice do zaposlenja pri javnih gradnjah. S tem se odpravlja mogočnost, da bi kdo ne hotel sprejemati ponujenega dela v privatni industriji, češ, da po-

tem zgubi pravico do dela pri javnih gradnjah.

Nedržavljeni, splošno rečeno, imajo tudi pravico do work-reliefja isto tako, kot ameriški državljani. Eno izmed pravil izrečno ukazuje, naj ne bo "nikake diskriminacije ob zaposlovanju pri work-relief projektih radi plemena, vere, barve, nedržavljanstva, političnega pripadanja ali radi članstva v kaki skupini".

Da-li ima kdo pravico do dela, se določi po preiskavi, ki vključuje obisk na dom prosilca za zaposlenje, pregled njegovega premoženja, bančnih vlog in drugih denarnih virov njega in družine; preiskalo se bo tudi, da-li družina, sorodniki, prijatelji, cerkve in organizacije sô v stanu pomagati.

V večini držav zahteva se bivanje enega leta ali več v isti državi, predno more dotičnik zaprositi za delo na javnih gradnjah. Treba pa tudi pomagati ljudem, ki niso nastanjeni za dolgo v nikakem kraju, in je za pomoč njim določena posebna svota in veljajo posebna pravila.

MEZDE. Ustanovljena je skala mezd, ki segajo od \$19 do \$94 na mesec. Najmanjša svota velja za neizurjene delavce v krajih izpod 5000 prebivalcev v južnih državah. Mezda \$55 mesečnih velja za take delavce v mestih, imajočih prebivalstva nad 100.000 v 26 državah, vseh, si Californijo, Massachusetts, New Jersey, New York, Pennsylvania, Michigan, Ohio in Wisconsin. Za izurjene delavce sega mezda od \$35 do \$85 na

mesec in za profesionalno in tehnično delo od \$39 do \$94 na mesec.

Delavci na work-relief projektih ne smejo delati več kot osem ur na dan in ne več kot 40 ur na teden

F.L.I.S.

IZ SLOV. NASELBIN

(Nadaljevanje z 2. strani.)

istočasno vršil njihov farni bunc-party, in takoj po nastopu so odhiteli nazaj domov. Zeleli smo si, da bi ostali z nami tudi pri veselici, pa je tako našlo, da niso mogli.

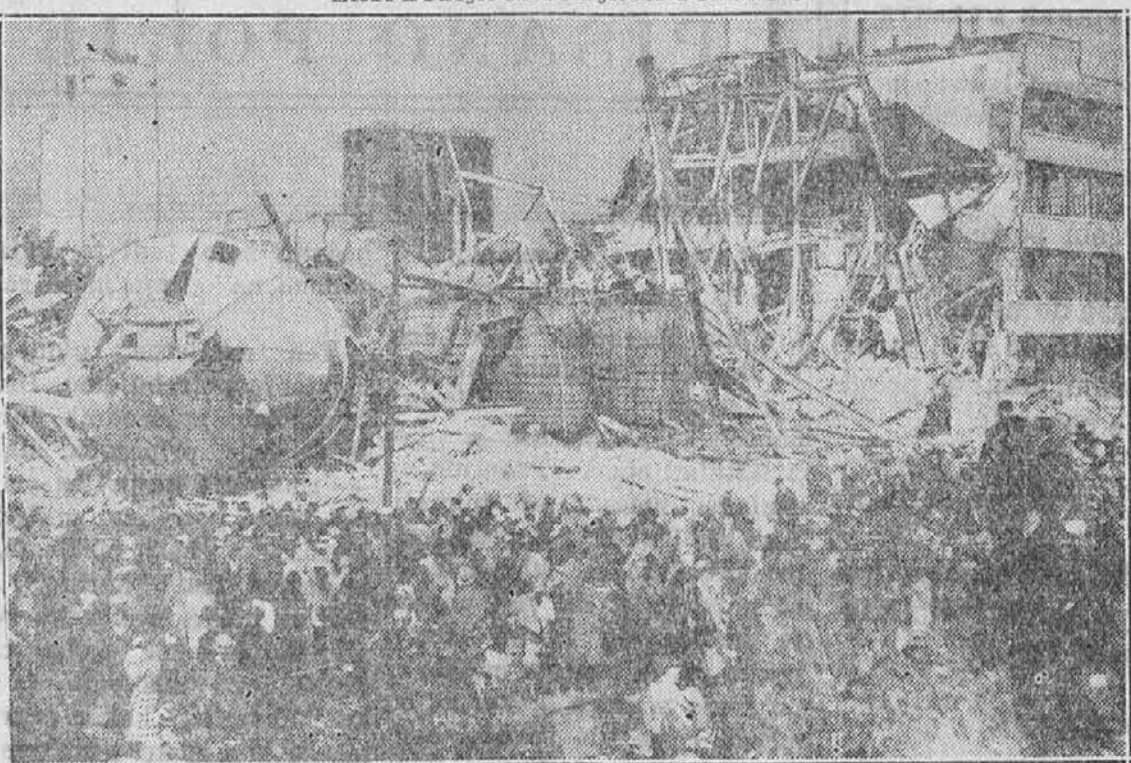
Pevci "Prešerna" in čikaške "Lire" žive v naši neposredni okolici. Oboji so že prej nastopili na naših prireditvah in mi na njihovih. Oboji bodo v kratkem priredili svoj koncert, kjer bo tudi naš zbor nastopil. "Prešeren" je sedaj edini slovenski moški zbor v Chicagu, in je čimdalje bolj popularen, pa je bil priljubljen že takoj od kraja. To pot so morali Prešernovi po nastopu pri nas nastopiti še na nekem drugem koncertu, vendar jih je mnogo prišlo nazaj na našo veselico. Pevci in pevke "Lire" so bili v dvorani, na odru pa niso nastopili, ker je bil njihov novi pevovodja drugje zadržan. Lire je najstarejši slovenski pevski zbor v naši neposredni okolici. Pred leti, ko je bila naša Adria še v povojih, je bila ravno Lire prva, ki je bila pripravljena z nami sodelovati.

Kakor vsem do sedaj omenjenim, tako naj velja beseda zahvale tudi naši domači šolski godbi, ki se je posebno lepo izkazala na našem koncertu, tako sama, kakor tudi skupno s pejetjem.

To pot smo prvič poskusili zborovo petje s spremljevanjem kitare in banjo; ker se je prav lepo obneslo, bomo tudi drugič kaj takega pripravili. Banjo je igral Mr. John Osbolt Jr., kitaro pa najmlajši Bezovškov fant. Nastopila sta tudi najmlajša dva muzikanta v fari, fantiča Johnny Gradishar in Ernest Jerin, ter s svojimi velikimi harmonikami prav junaško spremljvala mladinski odsek Adrije v dveh poskočnih narodnih pesmih ter — "ukradla šov". Oba sta nadebudna učenca poznane nam rojaka in mojstra na harmoniko, Mr. John Pluth, ki nam je šam že večkrat pomagal ob raznih prilikah. Nadalje sta proti koncu prišla na oder Johnny Polajnar in Tony Trinko, oba fanti mladinske Adrije, in s svojim izbornim posnemanjem raznih znanih glasov v par sekundah celo dvorano spravila v prav razkošen smeh.

Trinko je dobil že par nagrad za svoj "act" na velikih radio postajah; sedaj je vzel še Polajnarja v "biznes". Ker se je mudilo, sta pokazala samo nekaj svojih umetnosti.

Naj pri tej priliki predstavimo rojakom tudi odličnega sodega, Dr. Ray Olecha, ki smo ga že prej slišali v cerkvi, toda nikdar prej ne na odru. Zapel je par angleških, nakar nas je presenetil z našo domačo "Meglica

Pogled na razvaline neke tovarne za barve v Chicagu, ko jo je eksplozija, katere je nastala na nepojasnjen način, razdejala. V nesreči je šest oseb izgubilo življenje, večje število pa jih je bilo ranjenih.

v jezeru"; tudi je nastopil kot solist z mladinsko Adrijo v pesmi "Home on the Range". Ni se dolgo tega, kar je s posebno odličnim uspehom dovršil študije za dentista, nakar je uradno skupaj z našim Dr. Furlanom, Dr. Furlana je srce vedno bolj vleklo v Waukegan in končno nas je zapustil popolnoma, in Dr. Olech je ostal sam na njegovem prejšnjem mestu, v sredini naše naselbine. Vsem je poznan kot spreten dentist, malokdo pri nas pa je do zadnjega časa vedel, da je bil sedanji Dr. Olech že kot otrok nenavaden pevec, ki je pel z znanimi "Pavlisti" in kasneje kot solist v čikaški Holy Name Cathedral, ter da se je z denarjem, ki ga je postrani zaslužil kot pevec, šolal za dentista. Z raznimi umetniškimi nastopi je zadnje čase zbudil pozornost glasbenih kritikov velikih čikaških dnevnikov, in ni še dolgo, kar je eden najodličnejših zapisal o njem: "tukaj je pevec, ki ima res bodočnost!" Njegov glas ima nenavadno bogato in močno naravno resonanco, in z lahkoto napolni še tako veliko cerkev ali koncertno dvorano.

Nismo vajeni takih pevcev, ker so silno redki. Za tiste, ki se zanimajo za umetno petje, naj bo tukaj povedano, da bo Dr. Olech v kratkem (v nedeljo 10. novembra) nastopil na svojem lastnem koncertu downtown v Orchestra Hall, ravno tam, kjer se je pred par leti slovenski operni tenorist Banovec z odličnim uspehom predstavil ne samo jugoslovanski, temveč splošni ameriški publiki in najvišjim glasbenim kritikom. Dohodki tega koncerta bodo šli v dobrodelni sklad za reveže.

Se nekaj treba omeniti, nekaj na kar imamo sigurno samo šentštetančanje patent. Zadnja leta ste opazili, da na naših koncertih od začetka pa do konca stoji ob strani odra oseba, ki uvaža in razlaga posamezne nastope, veže enega z drugim, pred vsako pesmijo neopaženo spravi občinstvo v primerno razpoloženje, izpolni med nastopi vsako vrzel, iztrese kako šaljivo iz rokava kadar treba, skrbi, da občinstvo do konca z zanimanjem gleda kaj se godi na odru. In prikleniti občinstvo na trde sedeže, (mnogi niso dobili sedežev!) kar za tri ure skupaj, kakor se je zgodilo na tem koncertu, ni tako lahka reč, pa naj bo pevski program še tako lep in zanimiv. Naš župnik p. Aleksander je tudi sedaj, rad ali ne rad, privolil prevzeti to nalogo. Ker je tako sedaj, kakor vsako prejšnjo pot dokazal, da je res prava oseba za to, se mu najlepše za-

hvaljujemo in obenem priporočamo za prihodnjic. Od pevske in govorniške umetnosti prehajamo končno na pivsko in kuhinjsko umetnost. Pri pivu so stregli Mr. Bogolin, Mr. Jenškovec in Mr. Andrew Strazisar, v kuhinji pa so se sukale Mrs. Ferencak, Mrs. Zorko, Mrs. Asič, Mrs. John Mladic, Mrs. Lillian Kozek in Mrs. Anna Poglajen (Perko). Vsi so imeli polne roke dela, in vsem se kar najlepše zahvaljujemo in priporočamo spet za prihodnjic. Enako se zahvaljujemo dekletom Miss Frances Schiffler, Miss Theresa Caiser in vsem drugim, ki so imele na skrbi vstopnice pri vratih, cvetlice, varstvo obleke in redarstvo. Tudi se posebno zahvaljujemo vsem tistim našim pevkom, ki so prodale posebne velike vstopnice, predvsem Miss Barbi Sajovec, Mrs. Justina Cieblinski, Miss Bridget Spencok, Mrs. Josephine Zeleznikar in Miss Rose Zvokel.

Ta koncert je bil do sedaj največji in najbolj splošni sestavek slovenskih zborov iz Chicago in bližnje okolice. Siromaki smo in nismo jim mogli tako postreči kakor so zaslužili, toda vsaj voljo imamo dobro. Ker je naše občinstvo očividno uživalo celo prireditvi in bi vsakega izmed teh zborov brez dvoma spet rado videlo na našem odru, že sedaj vabimo vse na podoben koncert za drugo leto ob tem času. Iskrena hvala vsem! — V imenu odraslega in mladinskega odseka Adrije

Ivan Racič.

Nihče ne more najti pravičnejše, vse, ki jih družijo trpljenje, mora družiti tudi težnja za pravico.

RAZNE NOVICE IZ LA SALLE

La Salle, Ill.

Pred zadnjimi par dnevi so obiskali našo naselbino sledeči rojaki in rojakinje iz Joliet; Mrs. Joe Slapničar, s hčerko Pavlino, Mr. Frank J. Wedie, glavni tajnik DSD, tudi s svojo soprogo in sinom ter hčerko. Dalje Mr. Joe Stramez s svojo izvoljenko. Hvala za obisk.

V bolnišnici sv. Marije v La Salle se nahajajo sledeči: Mrs. Joe Bratte, Mrs. Frank Malli, Theresa Caiser in vsem drugim, ki so imele na skrbi vstopnice pri vratih, cvetlice, varstvo obleke in redarstvo. Tudi se posebno zahvaljujemo vsem tistim našim pevkom, ki so prodale posebne velike vstopnice, predvsem Miss Barbi Sajovec, Mrs. Justina Cieblinski, Miss Bridget Spencok, Mrs. Josephine Zeleznikar in Miss Rose Zvokel.

Drugo je pa to, da rojaki ne pozabite na dan 27. okt. ker ta dan bo lep koncert, katerega nam pripravi pevski zbor Soča v Slovenskem narodnem domu točno ob 2. uri popoldne. Ob tej priliki se bo praznovala tudi slavnost otvoritve nove dvorane.

P. A. S.

BARBERTONSKÉ NOVICE

Barberton, O.

Premilul je rojak Rudolf Golich, v Akron (Keamore) Ohio in sicer v torek 8. okt. Pogreb pokojnega rojaka se je vršil s sv. mašo v cerkvi Presv. Srca Jezusovega. Pokopani je bil na pokopališču sv. Križa v Akron, O. — Naj mu sveti večna luč, ostalim žalostjo nam naše sožalje.

F. S., Z.

RAZVESELITE

VAŠE DOMAČE IN DRUGE VAŠE PRIJATELJE
V STAREM KRAJU S STENSKIM KOLE-
DARJEM "AMERIKANSKEGA
SLOVENCA" ZA LETO 1936!

Letošnji naši izletniki, ki so se podali na evharistični kongres v Ljubljano in na obisk svojih dragih domačih v Sloveniji nam sporočajo, da imajo v starem kraju silno radi naš stenski koledar, kakoršnega izdaja list "Amerikanski Slovenec" za svoje naročnike tu v Ameriki. Tamkaj baje ne izdajajo slovenskih stenskih koledarjev v taki obliki, kakor mi tukaj.

Lansko leto so nekateri celo iz starega kraja pisali ponj. Znamenje torej, da je slovenski stenski koledar, ki ga izdaja naš list priljubljen in ga v starem kraju radi imajo.

Ker ga nam skoro vsako leto zmanjka, smo sklenili letos oglašiti naročanje koledarja predno bo šel koledar v tisk. In sicer bomo sprejemali naročanje za stenski koledar za v stari kraj DO 10. NOVEMBRA. Istotako naročanje od strani nenaročnikov tu v Ameriki. Po omenjenem datumu ne bomo sprejemali naročil za stenski koledar več, ker bo šel ob tem času koledar v tisk in ga bomo izdali le toliko več, kolikor bomo imeli naročil v naprej. To naj blagovolijo vzeti na znanje vsi naročniki, ker po omenjenem datumu bo za naročila prepozno.

Vsled visoke poštnine in drugih stroškov bo koledarju letos cena

20 CENTOV KOMAD S POŠTNINO VRED

Kdor ga želi naročiti svojim domačim, naj torej pošlje omenjeno svoto v poštinih znamkah ali v gotovini, ter zraven pravilni naslov osebe, kamor naj se koledar pošlje v stari kraj. Kakor hitro bo koledar izšel bomo koledarje takoj odposlali na vse naslove, na katere se bo naročilo koledarje.

Torej vsi oni, ki naročajo stenski koledar svojim domačim, ali svojim prijateljem in znancem v stari kraj, naj to store gotovo do datuma 10. NOVEMBRA 1935, da bo nam tako mogoče postreči vsem, ki želijo naročiti za stari kraj stenski koledar "Amer. Slovenca" za leto 1936.

Za naročilo se poslužite spodnjega kupona:

-----KUPON-----

UPRAVA "AMER. SLOVENCA",
1849 West Cermak Rd., Chicago, Ill.

CENJENI: — Priloženo pošiljam znesek \$.....

kot naročila za..... stenske koledarje za leto 1936, katere

prosim pošljite takoj, kakor hitro izide koledar na naslednji naslov:

IME:

NASLOV:

(Podpis naročnika)

Naslov:

Naznanilo in zahvala.

Tužnega srca želimo naznaniti sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da nam je nenadna smrt ugrabila drago soprogo, oziroma ljubljeno mater,

Josephine Černivec

Umrla je nagle smrti vsled možganske kapi, katere jo je zadela, ko je opravljala svoje nakupovanje v trgovini, in sicer, v soboto 5. oktobra. Pogreb se je vršil 9. oktobra s pogrebno sv. mašo v cerkvi sv. Stefana na pokopališču sv. Jožefa.

Pokojna je bila rojena 16. marca 1892 v Ljubljani, Jugoslavija. V Ameriko je prišla v letu 1921.

Zahvalo želimo izreči na tem mestu našemu župniku, Rev. Aleksandru, ki je sprejel pokojno na pokopališče in opravil za njo pogrebne obrede in molitve. Zahvalujemo se tudi ženskam, ki so izkazale svoje prijateljstvo do pokojne s tem, da so nosile krsto. Enako iskrena zahvala vsem tistim, kateri so pokojno prili kropil, ko je ležala na mrtvaškem odru, in kateri so jo spremljali na njeni zadnji poti na pokopališče, ali pa dali ob tej priliki svoje avtomobile na razpolago. Zlasti prisrčna zahvala Mrs. Frances Pečnik za ves njen trud in njeno skrb, ki jo je imela s pokojno. Omenjena je bila z njo v mestu, ki je ranjko zadela usodna kapa, in je ostala nato ljubce pri njej do zadnjega diha.

Iskreno zahvalo izrekamo vsem tistim prijateljem in prijateljicam, ki so darovali za sv. mašo za pokojno, ali pa okrasili z venici njen mrtvaški oder. Za sv. mašo so darovali sledeči: Mary Marinko in John Habat (10 maš); Mrs. John Novak (5 maš); Mrs. John Černivec (5 maš); Mr. in Mrs. J. Dolinšek (3); Mary Fajfar (2); Frances Florence (2); Frances Pečnik; A. Zupančič druž.; Mrs. Kuchar.

Vence so kupili sledeči: Mr. in Mrs. Rud. Hočevar in druž. Serpice; Ant. Wencel in druž.; druž. Komers; Mrs. Pečnik; druž. Ant. Zupančič; Mr. in Mrs. Jos. Steblay; Mr. in Mrs. Jos. Zorman; Mr. in Mrs. Ulchar in druž.; Leo Meden in druž.; druž. Arnez; Mrs. F. Jenko in otroci iz Milwaukee, Wis.; J. Peterel in druž.; Mr. in Mrs. Frank Karun; Mr. in Mrs. John Jenko iz Milwaukee, Wis.; Paula Shubel; druž. Frank Demsar; druž. Lakner; Borden Wieland Co.; delavci pri Borden Wieland; mlekarstva unija.

Zahvaljujemo se tudi pogrebniemu zavodu Louis Zefran za okrasitev mrtvaškega odra in vzorno ureditev pogreba. Tebi pa, nepozabna soproga, oz. mati, bomo ohranili v naših srcih trajen spomin ter ti želimo večni pokoj. V naših mislih boš živela dokler se zopet ne snidemo s teboj nad zvezdami.

Zalujotji ostali:

JOS. ČERNIVEC, soprog; JOSEPH, JR., sin. — V stari domovini zapuša pokojna enega brata in eno sestro in v Argentini eno sestro; sestrično Mrs. Marinko v Cleveland, Ohio in sestrično Mrs. Shubel v New York City, New York.

Chicago, Ill., 11. oktobra 1935.

Deklica z odprtimi očmi

PIERRE L'ERMITTE

Prevod iz franco-
skega izvirnika

"Napravite mi, prosim veselje, ter mi dovolite, da smem kaj storiti za Vaju."

"Zdaj nimava nobene potrebe."

"Jutri bo v operi 'Faust'... Sijajna predstava... gledališče je zmerom nabito polno... Vem, da to opero visoko cenite..."

"No... in?"

"Dovolite mi, da Vaju popeljem k tej predstavi... Lepo Vas prosim! Ne vzemite mi te tolažbe... Imel sem tako lepe upe... tako sem se radoval Vajinega prihoda v Pariz!... In včerajšnja nerodnost mi je vse podrla..."

"Oh, dragi gospod, bilo je vse več nego nerodnost... bila je naravnost trdosrčnost, okrutnost. Če bi se bil zatekel k meni pes v takem stanju, v kakršnem sva bili davi po dveh nočeh potovanja, brez prtljage, dobesedno zmešani in izgubljeni v Parizu, jaz bi bila tistega psa gostoljubno sprejela... Vaša mati... Vaši sestri... nama niso ponudili niti kozarca vode, kakor pravi evangelij..."

"Bile so presenečene!"

"Presenečene...? Pa so vendar dobro vedele, da prideva v Pariz..."

"Pač, toda ne v takih okoliščinah!"

"Imajo oči... lahko bi bile videle najino stisko..."

"Lepo Vas prosim! Vi ste dobri in Vi boste zmerom dobri ostali... Dovolite mi, da pridem jutri po Vaju!"

Teta je pogledala svojo nečakinjo. Rolanda je odgovorila povsem preprosto: "Nobene take zapreke ni, da bi naju gospod Maude ne smel spremiti v opero. Vendar pod enim pogojem..."

"Sprejemem v naprej vsak pogoj!"

"Plačali bova sami najini vstopnici in voz."

"Oh, gospodična!"

"Kakor želite: če Vam je tako prav, dobro, če ne, pa nič!"

Roger Maude se je obotavljal... Iz katerega nagiba je postavila Rolanda ta toli poniževalni pogoj?...

Toda bil je ves zmeden... Saj nima nobene izbire... Ena sama stvar mu je zdaj pri srcu: ohraniti zvezo!... to se pravi, ne pripustiti, da bi se vsa stvar do kraja podrla.

... Prva bitka je bila izgubljena... Bogve! Morda bo pa druga dobljena?

"Torej na svidenje," je žalostno rekel... "Prišel bom sem po Vaju..."

In nezavedno je potožil z istimi besedami, kakor pred tremi dnevi ubogi Filbert svoji materi: "Kako sem nesrečen!"

Odhajal je po ulici des Abbesses, ki je bila polna radosti in trušča Montmartrea. Odhajal je in zastavljal svojo palico po robu uličnega hodnika.

Ko je odhajal iz noirmoutierskega raja, je bil tako prepričan, da postane tisti raj njegov in da bo sreča njegova za vselej...

Napravil si je točen načrt, kam popelje svoji znanki v Parizu, da jima bo bivanje prijetnejše. Njegova mati in njegovi sestri so se mu smejale...

Toda one niso znale!... One niso preživele, kar je preživel on v preteklem mesecu. Kakšen pomen naj bi bil torej imel njih zasmeh!

Kakšen pomen...?

Kakor so nekateri vetrovi, ki posušijo in zamorijo nekatere cvetke, tako je obnašanje žensk, ki so predstavljale njegovo

domače ognjišče, povsem porušilo in do dna izpremenilo tisti dve mehki dušici...

Da... daleč je od čaše do ustnic!

Zalučil je stran cigareto, ki si jo je baš prižgal in navzlic tistemu, česar je prekipelo njegovo srce, je ponovil:

"Ah... te ženske!"

In "te ženske" so bile: njegova mati... njegovi sestri...

Kaj mu morejo nuditi v zameno za dragoceni biser, ki ga je po njih krivdi nemara brezpogojno za vselej izgubil?

XXXI. POGLAVJE

Teta Cecilija, ki je prespala noč na udobni postelji — dasi je seveda ni mogla primerjati s svojo lastno — po ugodni kopeli, po kavi s smetano, pri kateri je spravila kar dva mlečna kruha s svežim surovim maslom, je postala drugega dne bolj usmiljena in je prijazno vprašala Rolando:

"Kaj pa bova počeli danes dopoldne — ti si voditeljica..."

"No... kaj si pa želite?"

"Želim, zares, želim si najprej obiskati cerkev Sacre-Coeur na vrhu stopnic... Zdi se mi, da ni daleč oddal."

Rolanda si je kupila načrt mesta Pariza. Razprostrla ga je na postelji, rekoč:

"S tem pripomočkom se nama ni treba obešati na Rogerja Maude in na njegovo ljubeznivo družino. Včeraj sem se že naučila, kako je treba... izvedela sem, kako moramo postopati z vozniki, bila sem v slaščičarni in pomislite — danes Vam že smem izdati — poslužila sem se celo podzemске železnice!"

"V podzemski železnici si bila?"

"Dvakrat... oh... za zabavo!... Bila sem v dvigalu des Abbesses... in kar je najbolj zanimivo..."

"Moj Bog, ti me plašiš!... Če pojdeš spet kam ven, ne bom prenesla strahu... Kako si rekla — kar je najbolj zanimivo?"

"Uganite!"

"Ah, v Parizu ne uganem ničesar!"

"Pač! Morate uganiti..."

"Moram?"

"Da... morate!..."

"Ne uganem, pa ne uganem..."

"Naj bo. Srečala sem... ne, to je pretirano... videla sem gospoda voditelja."

"Videla si ga?"

"Videla."

Teta Cecilija je bila v hipu vsa izpremenjena.

"Da... te moje oči so videle gospoda voditelja..."

"In on...?"

"Kakor po naključju se je trla okoli njega gruča fantičev... Ne verjamem, da me je prepoznal."

"Obiskati ga morava..."

"O tem ni dvoma."

"Saj vendar razumeš, Rolandica. Radi tistih Maudejevih žensk nikakor ne gre, da bi bili neprijazni napram gospodu voditelju, ki je tako priljuden..."

"Popolnoma se strinjam z Vami, tetka."

"To me veseli!... Ah, če bi tebe ne imela, Rolandica moja!..."

"Glejte, saj sem vendar tu. Sicer pa, čeprav bi mene ne bilo, bi Vam ostala še vedno tista dobra dušica, tako nesrečna."

PISANO POLJE

J. M. Trunk

"... po svoje neumni..."

V mesečniku "The N. Geographic Magazine" piše Jos. F. Rock o "Sungmas, the living oracles of the Tibetan church." Opisuje, kar je videl z lastnimi očmi. Prav nič ne razlaga, ničesar ne tolmači. Ako bi bil tudi to zapisal recimo kak katoliški misijonar, bi se ga dolžilo, da vidi povsod le hudiča, in bi se morda reklo, da je tudi ta misijonar po svoje neumen, kakor se bo morda reklo, da so Tibetanci po svoje neumni. V marsičem so ti Tibetanci neumni po svoje, o tem ni dvoma, ampak težko bo kdo mogel trditi, da so samole neumni pri vsem, kar se tam godi. Pisatelj v mesečniku sicer govori o "obsedenih," "demonih," ampak rabi vse to le, kakor se izrazi rabijo v navadni govorici. Opis je očividno objektivni, pa spominja na marsikaj, kar je zapisano tudi v evangelijih. Taki-le "modri" bodo seve rekli: oboje je po svoje neumno, kar je v evangelijih in kar se godi tam v Tibetu. Malo vro trd oreh bi pa jaz takim le postavil na mizo.

Pisatelj pravi: "...he took a sword handed to him, a strong Mongolian steel blade (fotografija je pridelana.) In the twinkling of an eye he twisted it with the naked hands into several loops and knots." Dalje: "Steel swords twisted into knots by Sungmas are highly prized by Tibetans, who fasten them to doorways and above gates to temples and homes to ward off evil spirits. I have examined such swords made of excellent steel, a fourth to a third of an inch thick, and found it beyond my strength to bend even the tips. Yet the Sungmas have twisted them into several spirals, beginning with the thickest parts near the hilts."

Končno dostavlja čisto objektivno: "That there are many fake Sungmas is evident, as is the fact that the superhuman strength and the remarkable actions of so called genuine Sungmas are beyond the power of normal persons."

Ali naj se zadovolji kdo samole z opisom? Ako bi vse to kdo potisnil od sebe in zavihal svoj nos, češ, ti Tibetanci so po svojem neumni, bi bil tudi sam hudo — neumen.

To bo — cmav.

Značaji se sklesajo v porivanju in toku zunanjih dogodkov. Kak talent se izcimi le v tišini mirnega mišljenja. Ne vem, ali nam manjka bolj značajev ali talentov, vsekakor pa je brezdomno nam Amerikancem potrebno več globokega mišljenja. Kadar gre, gre vse prav dirjaško, da misli ne morejo dirjanja do-

hajati, zato tudi to dirjanje zadene na ograjo in se razbije.

Več mišljenja, globokega mišljenje potrebujemo. Dr. G. B. Cutten, predsednik universe Colgate, priporoča, da je — ribarenje najboljša prilika za tako potrebno mišljenje. Morda za neko mišljenje, ko se ustavi tisti "huriup," ampak za pravo in človeka vredno življenje je treba malo drugačnega mišljenja, in kako "pikvanje," kakor pravimo mi, če kdo ribari s trnkom, je očividno — cmav, premalo. Ker je edinole tako mišljenje, kakršno prinaša kvečemu tako "pikvanje," zato je tudi z mišljenjem pri nas zelo klaverno poskrbljeno. Money, money, dollar, business, kratko — žakelj to je posledica takega pomanjkljivega mišljenja. Drugega mišljenja nam je treba.

Kako je?

Navdušenje za vojsko. To igra morda pri kaki vojski najvažnejšo vlogo. Kako je s to robo med Italijani?

Italijani sami, ali vsaj voditelji nove Italije zatrjujejo, da Italija ni več, kar je bila pred leti, da je vsa prenovljena, pač pravi rimski imperij, kakršen je ta bil na vrhuncu svoje moči. Ne vem. Vsaj nekaj je moralo zaiti v glave mladine, ki se da za vse navdušiti. Pred seboj imam dvojce poročil. Eno podaja ameriški časnikar, William F. McDermott, ki opisuje razmere v Somaliji. Pravi: "Noben bellec... bi ne ostal tam niti za minuto, ako morda ni obsojen na to po neki neizogibni potrebi." V take razmere je poslala Italija že na tisoče vojakov in jih bo še. Ali so kljub strahovitim razmeram navdušeni? Vsaj McDermott pravi: "Still they go and sing as they march..." Toraj bi bilo le nekaj navdušenja, dasi je tam pravi peklo.

Druge poročilo pa pove, da bežijo vojni obvezanci, kjer

PRODAJTE — PRODAJTE!

Kako lahko brez stroškov najdete kupce in prodate svoje zemljišče. Moj razumljiv patentiran načrt za \$5. Podrobnosti, zagotovljene ponudbe, seznam zadovoljnih odjemalcev in rekord številnih prodaj na zahtevo. Dept. AS. Fred Featherstone, 216 N. E. 2nd Ave., Miami, Fla.

Novi zemljevid Jugoslavije

razdeljen v banovine, nove politične pokrajine Jugoslavije, je izšel in smo ravnokar prejeli novo pošiljatev in ga imamo zopet v zalogi. Vsem onim, ki so zadnje čase istega naročili, ga bodo te dni prejeli po pošti.

—Novi zemljevid je interesanten zlasti za one, ki ne poznajo nove razdelitve Jugoslavije v banovine. Ta v barve tiskan zemljevid pokaže vse to. Kdor ga želi, si ga naj naroči. STANE S POŠTNINO 30c, in se naroča od

Knjigarna Amer. Slovenec

1849 West Cermak Road, Chicago, Ill.

23 LET IZKUŠNJE
"regleduje" oči in predpisuje očala
DR. JOHN J. SMETANA
OPTOMETRIST
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 6523
Uradne ure vsak dan od 9 zjutraj do 8:30 zvečer.

Jacob Gerend Furniture Co.

704-706 North 8th Street,

Sheboygan, Wis.

Priporočamo naš pogrebni zavod. Dobite nas podnevi in ponoči. Imamo tudi vsakovrstno pohištvo po zmernih cenah.
Telefon: 85 — Res. 4080-W

le morejo, in so morali vso mejo gosto zastražiti in obdati z žico, da je Italija kakor kaka jetnišnica. To bi pa jasno kazalo, da med širšim prebivalstvom ni nobenega posebnega navdušenja za vojsko.

Tako je toraj zdaj. Kako bo, ko teče kri, je pa druga zadeva... in če Italija res ni postala čisto drugačna, utegne biti — maler — mama mia.

ŠIROM JUGOSLAVIJE

Pošten kmet

Iz poštnega avtomobila ki prevaža pošto iz Podgorice v Kolašin in od tam v Berane, je padel kovčeg v katerem je bilo 200.000 dinarjev. Razbit kovčeg in raztresen denar je našel kmet Filip Medenica, ki je vse skrbno pobral in oddal kolašinskemu poštarju ki je dal kmetu za njegovo poštenost celih 50 Din. — Ta se je pa "odrezal."

Dobro sta se umaknila

Na cesti med Mariborom in Čmurekom sta se nekega zgodnjega meglenega jutra srečala na cesti emureški avtobus in neki avtomobil, ki sta se radi goste megle opazila šele v zadnjem hipu pred trčenjem. Oba šoferja sta naglo krenila

v stran in obe vozili sta ostali prekucnjeni vsako v svojem jarku ob straneh ceste.

Kamen v glavo

Na cesti pri dupleškem mostu v Mariboru je Franc Toplak metal kamenje v delavca Antona Glavica. Ta je Toplak pričakal na mostu ter ga obklal z nožem v hrbet. Na drugi strani mosta je potem Toplak pričakal Glavica v zasedi, mu zagnal kamen v glavo s tako močjo, da mu je prebil lobanjo.

Nesreča

V gramozni jami pri Radečah pri Zidanem mostu je zasulo Martina Kneza iz Zebnika. Ko so ga odkopali, so ga takoj pripeljali v ljubljansko bolnico, kjer so ugotovili, da ima zlomljeno nogo in zmečkano eno roko.

Strelivo ni igrača

Z nabojem se je igral dijak Koloman Glažer iz Strehovec, pa mu je pri tem naboj eksplodiral v roki ter mu jo razmesaril.

Prste mu je odrezalo

V rudniški osrednji delavnici v Trbovljah je stružni stroj odrezal mizarju Širsetu več prstov na roki.

VELIKA RAZPRODAJA slovenskih gramofonskih plošč

3 plošče za 99c

RAZPRODAJA TRAJA DO 1. NOVEMBRA 1935, ALI DOKLER ZALOGA NE POIDE.

Zdaj je čas, da si preskrbite za mal denar lepo domače slovensko petje, lepe slovenske valčke, koračnice, poskočnice, itd. rekordirane na Columbia in Victor ploščah. Take prilike najbrže več ne bo. V vašem interesu je, da si nabavite tekem te razprodaje čim več teh plošč morete.

Na razprodaji so samo tu v tem seznamu navedene plošče in ne druge.

Za slučaj, da zaloga, katere tu navedene plošče polde in bi jo vam v takem slučaju ne mogli dati, navedite vedno v takem slučaju številko katke druge plošče, ki bi jo radi na mesto prvih, če bi nam slučajno pošle.

Z naročilom je poslati potrebni znesek v Money Order, ali gotovini. Po C.O.D. (po poštne povzetju) teh plošč ne pošiljamo radi previsokih poštinskih stroškov za C.O.D. V slučaju, da kdo želi, da se mu plošče pošlje po C.O.D. mu radi ugodimo, toda poštne stroške za C.O.D. damo h kupni ceni in jih mora naročnik plačati sam. Navadno poštino pa plačamo mi.

Plošče, ki so na razprodaji so:

Columbia plošče:

- 25010—RADUJ SE ČLOVEK MOJ, SVETI VEČER, poje duet Perdan & Perdan.
- 25057—SLOVENEK SEM, PERICE, poje moški kvartet Jadran.
- 25084—NOČNI ČUVAJ, PEVEC NA NOTE, pojejo člani kvarteta Jadran.
- 25091—VSI VERNI KRISTJANI, OJ PASTIRČKI BOŽJI LJUBLJENCI, poje Anton Šubelj.
- 25116—DOBERO SREČO ZA KRAVO RDEČO, ŽIVELA JE ENA DEKLICA, Adria, spremlja Dajčman.
- 25130—VELIKONOČNA, 1. in 2. del, moški in ženski glasovi.
- 25131—LOVSKA, KDOR HOČE FURMAN BIT, ženski duet.
- 25138—VESELA URŠKA, valček, RIBENČAN URBAN, polka, igra Hojer Trio.
- 25139—KADAR BOŠ TI VANDRAT ŠEL, duet, USPAVANKA, duet, pojeta gdčni Louše in Udovič.
- 25151—MAMICA MOJA, KESANJE, poje g. Anton Šubelj.
- 25165—PRI OKNU JE DEVA SLONELA, SPOMINEK, duet, pojeta Belle in Plut.
- 25166—MICKA, valček, V TIVOLI, valček, igra znameniti Lorandov orkestra.
- 25168—OJ DEKLICA POVEJ MI TO... KO NA PLANINE, pojeta Bele in Plut.

Victor plošče:

- 23005—ZA VELIKONOČNO NEDELJO, 1. in 2. del, korni pevci Adria.
- 23008—POD DVOJNIM ORLOM, krásna koračnica za ples, DUNAJ OSTANE DUNAJ, citre in Trio.
- 23010—DVA GORENJSKA SLAVČKA, SPOMIN NA BLEJ, ženski duet s sprem. klavirja.
- 23012—TO JE NEMOGOČE, dvokoračen ples, TAJNA LJUBEZEN, valček, igra orkester.
- 23018—KRASNA MARIČKA, šotši, V DIVNI DOLINI, znameniti Landlerjev orkester.
- 23025—PO JEZERU BLIZ TRIGLAVA, OH, OH, URA ŽE BIJE, poje Mirko Jelačin.
- 23026—POBIČ SEM STAR ŠE LE 18 LET, JURIJ BENKO, VZEMI LENKO, poje Jurij Jelačin.
- 23027—PA KAJ TO MORE BIT... MENE PA GLAVCA BOLI, poje Mirko Jelačin.
- 23028—VSI SO PRIHAJALI, MLINAR, poje Mirko Jelačin.
- 80332—AMERIKANEC NA OBISKU, 1. del, AMERIKANEC SE POSLAJLJA, 2. del, pevci Adria s sprem. harmonike.
- 80333—V KRČMI, 1. in 2. del s petjem, pevci Adria s harmoniko.
- 81204—CARLOTTA, šotši, NA BREGU, valček, igra znameniti češki kvartet.
- 81454—OB TRGATVI, 1. in 2. del, pevci Adria.
- 81455—KRANJSKA KORAČNICA, HOLZHACKER, koračnica, igra znameniti Olbrigs trio na citre

Manj, kakor tri plošče se ne razpošilja.

Naročila je poslati na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Road,

Chicago, Illinois

TISKOVINE

vse vrste za društva, trgovce in obrtnike izdeluje lično in točno

Slovenska tiskarna
Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road,

Chicago, Illinois